

ЖОФРЕ РЮДЕЛ КОГАТО РУЧЕЙ КРАЙ ГЕРАНА...

Превод от френски: Кирил Кадийски, 2004

chitanka.info

*Когато ручей край герана,
от слънце пролетно огрян,
запее, цял в лъчи пяна,
и почне славеят в захлас
отново да извива глас
сред цъфналия шипков храст —
аз бързам песен да подхвана.*

*Любов далечна, в плен на бляна,
зове и мами моя блян;
душата ми, в сълзи обляна,
не ще намери лесно лек,
освен пред тях след път нелек
да падна на килима мек
на разцъфтялата поляна.*

*О, мойта дама възжелана —
и от еврейка в Ханаан,
и от красавиците в стана
на сарацински главатар
по-хубава е; този чар
за мене е неземан дар,
по-сладък от небесна манна.*

*В душата ми, от блян люляна,
със своя плам необуздан
желанието не престана,
макар да не личи отвън,
като забит в петата трън
да ме измъчва и насън...
И няма цяр за мойта рана.*

*Не страст на пергамент изляна —
да пея страстно съм призван;
кансоната е обещана*

*на Филиол и Уго Бри
и ще се чува тя в Бери,
и там, в Бретания дори,
тъй както в моята Гайана.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.